

Pe - o - täis ma mul - da viim - seks kat - teks saan,
kui ma, e - lust vä - sind, hau - a põh - ja läen.

Ei seal mu - ret, vae - va ra - hus hin - gan ma,

ku - ni mind mu Loo - ja võ - tab kut - su - da.

2. Peotäis mul mulda, armsad sõbrad ka,
viimseks andeks hauda võtke visata!
Armsam mul kui ehted mullatükike
kirstu peal ja põhjas laastusängike.

3. Peotäis mind mulda üksi üle jääb,
kui kõik jõud ja noorus mullaks jälle saab.
Mullast olen võetud, mullaks lähen ma,
mullast võtab Isa kord mind ärata!

Viis: Anna Anvelt.

*Sõnad: tundmatu saksa luuletaja
XVIII sajandist pärineva teksti järgi eestindanud
Lydia Koidula, 1843-1886.*